

Ahojte mládeži

Píšu další z mých dopisů, nu tentokrát jsem si vypomohl zajímavým příběhem jednoho z českých dobrovolníků.

Příběh jedné postní kasičky

Neuvěřitelný, ale pravdivý příběh jedné postní kasičky na podporu nového salesiánského centra ve Staré Zagoře v Bulharsku. Aneb co může být z basy piv, rozbitého mobilu a kindlu u toho, kdo se rozhodne být velkorysý?

Jára mně jakýmsi způsobem zapojil do projektu [Postav školu a kostel](#). Dělal jsem [fb stránky](#) a taky sem si vystříhnul kasičku... Původně jsem neměl v plánu do ní něco dávat, ale to se změnilo.

Ještě před začátkem postní doby jsem kupoval basu piv, slavilo se všechno možný i nemožný, takže se to docela dost hodilo. Všichni pili na sekeru a když mně to začali vracet, tak už byl začátek postní doby... Tak si povídám: "Nedávejte to mně, dejte to do kasičky..." Tak se v kasičce ocitly první 2 stovky.

*Další věc – v sobotu před popeleční středou byl u nás masopust a já chodil s harmonikou a staral se o muziku – doopravdy mně to bavilo a nic sem za to nečekal. Jenže po skončení akce mně vrazili asi 6 kil. Tak sem na to čučel jesi jako vážně, a vono jo. Ok, řekl sem si, tady s těma prachama sem vůbec nepočítal – byly by to pro mě jakýsi prachy "navíc" ... a vlastně by se nic nestalo, kdybych si je nenechal. Nevím proč, ale vzpomněl sem si v tu chvíli na kasičku postav školu a kostel, co mně leží na stole a rozhodnul se – dám ty prachy do ní. A nezůstalo jen u téhle věci. Řekl jsem si, že **každé další prachy, které se ke mně dostanou během postní doby jen tak náhodou a budou pro mně "navíc", dám zase do své postní kasičky.***

No a nestačím se divit. Týden nato jsem našel v metru mobil – někomu spadnul a ležel na zemi asi na 5 částí. Tak sem ho poskládal a vrátil majitelovi... Už sem se loučil, když mně do ruky cpe další 2 kilča – pré za poctivost... Ok, další přírůstek do mé pokladničky.

Další týden du náhodou kolem vrátnice, kde se řeší "závažné" problém – paní vrátný se špatně dohodly a najednou není, kdo by za ně zaskočil. Bohužel – všimli si mně... A pré ať vyřídím ostatním, jesi by někdo neměl čas na 4 hod'ky na té vrátnici být. Nechtělo se mně ostatní překecávat, vím jak to obvykle dopadá, tak sem se nabídnul sám. Stejně jsem měl v plánu učit se na ztířejší test, a tak jsem si vzal učení sebou a... problem solved... honorář – 200,- ... Je to zajímavý, jak se ty prachy najednou schází... tak uvidíme, jaký bude pokračování :)

Už skoro rok se snažím prodat kindl. Vyhrál sem ho na jedné soutěži a zjistil sem, že ho nevyužiju, nechtěl ho ani nikdo z nejbližších kamarádů, kterým bych ho věnoval. Takže jsem se začal všude možné ptát po případném zájemci. Bavím se náhodou s jedním týpkem od nás z fakulty a nevím už jakým způsobem, ale přinde řeč na kindly... a já že potřebuju jeden prodat... a on že potřebuje jeden koupit :D... Ok ... tentokrát závratná částka 1500,- Kč.

Suma sumárum ... 2651 peněz na konci postní doby aneb postní almužna studenta.

Tak co, už máte nachystanou nějakou kasičku ☺ ☺ ??

Na závěr ještě připojuji myšlenku k době postní: V autentickém křesťanském pojetí není půst cílem sám o sobě, ale je prostředkem. **Cílem půstu je přiblížení se Bohu a projevení účinné lásky k bližním.** Tedy ne postit se jen „od něčeho“, ale také „pro někoho“ – čili ve prospěch lásky křesťana k Bohu a k bližním. (O.Aleš Opatrný)

Přeju všem usměv na tváři i vytrvalost překonávat svoje chmurné dny, v modlitbě za vás vyprošuju úspěšně zvládnuté zkoušky / písemky a trochu času pro sebe...jen tak...

+ George